

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר משטטנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת
הרה"ק רבי יוסף ב"ר שמואל פרישמן זצ"ל
הרה"ק רבי חיים בהג"ר אריה ליבוש האלברשטאם זצ"ל

משנה ה'

הפרוטיות פרדות שלא ניתן להבחין בהן אם נולדו מסוסה או מאתון אסורות זו עם זו, שמא יזדמן מין בשאינו מינו, והרמז: פרד שאימו סוסה מתר עם רמח אחר או עם סוס, לפי שהוא מין סוס. ואדני השדה מין קוף גדול הדומה בצורתו לאדם (ועיין בפירושו של הרב מברטנורא) - חיה דינן שהם חיה לכל דבר, רבי יוסי אומר: מטמאות באהל פאדם שאדם מת המונח באוהל מטמא את כל מה שמונח באוהל, ואילו נבלת בהמה וחיה אינה מטמאה באוהל, וסובר רבי יוסי שאדני השדה דינן כאדם לענין טומאת אוהל. הקפד קיפוד וחלדת הסנייים חולדה המקננת בעצי הסנה - הרי הם נחשבים חיה ולא שרץ. חלדת הסנייים - רבי יוסי אומר, בית שמאי אומרים כלומר לענין חולדת הסנייים אומר רבי יוסי שבית שמאי סוברים: מטמא פזית במשא וכעדשה במגע ההלכה היא נבלת בהמה או חיה, שכזית ממנה מטמא במגע ובמשא, כלומר שאם אדם נוגע בכזית מן הנבלה, או נושא אותה, אפילו אם לא נוגע בו, הרי הוא טמא. אבל שרץ מת אינו מטמא במשא אלא במגע בלבד. ברם שיעור טומאתו הוא בכעדשה, מכאן אמרו בית שמאי לענין חולדת הסנייים, שהואיל וספק אם היא חיה או שרץ, לפיכך נוהגות בה חומרות חיה וחומרות שרץ, שכזית מנבלתה מטמא במשא משום ספק נבלת חיה, ואפילו כעדשה מנבלתה מטמאה במגע משום ספק שרץ. ואין הלכה כרבי יוסי לא באדני השדה ולא בחולדת הסנייים.

רבינו עובדיה מברטנורא

פרוטיות - מין פרדות שאין אדם יכול לעמוד [עליהן] ולברר ע"י סימנים איזה מהם אמו חמור ואיזה מהם אמו סוס, הלכך אסורין זה עם זה.

והרמך מותר - שכולם מין אחד ואמם סוס, ובלשון ערבי קורין לסוסיא נקבה רמ"ך, ודומה לו בני הרמכים.

אדני השדה - חיה הגדלה בשדות, וכמין חבל גדול יוצא מן הארץ שגדלה בו אותה חיה, ושמה "ידוע", והוא ידעוני הכתוב בתורה, ומחובר בטבורו באותו חבל היוצא מן הארץ, וצורתו צורת אדם בפרצוף וידיים ורגלים, ואין כל בריה רשאה לקרב אליו כי הוא הורג וטורף כל הקרב אליו. וכשרוצים לצוד אותו מורים בחצים בחבל עד שנפסק, וצועק בקול מר ומת מיד, ואליו רמו באיוב (ה) כי עם אבני השדה ברייתך.

מטמא באהל כאדם - דכתיב (במדבר יט) "וכל אשר יגע על פני השדה", באדם שגדל בשדה.

הקופד - שרץ שגופו מלא קוצים, וכשאדם נוגע בו כופל עצמו ומכניס ידיו ורגליו בבטנו ונעשה ככדור, וקורין לו בלע"ז אריצ"ו.

חולדת הסנייים - חולדה הגדלה בסנה.

כזית במשא - דמטפיקא להו אם מין חיה ומטמאה נבלתו בכזית ומטמאה נמי טומאה חמורה במשא, לטמא אדם לטמא בגדים כנבלת בהמה טמאה, או מין שרץ הוא ומטמא בכעדשה אבל אינו מטמא במשא כנבלת בהמה אלא במגע בשרץ. ואין הלכה כר' יוסי לא באדני השדה ולא בחולדת הסנייים.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מו"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פערייל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ו'

רבינו עובדיה מברטנורא

שור הבר - שור הגדל במדבר.

מין בהמה - וחלבו אסור ואינו טעון כסוי, דסברי רבנן עקרו מן הישוב היה, אלא שברח למדבר ונעשה שור בר.

מין חיה - וטעון כיסוי וחלבו מותר, קסבר עקרו מן המדבר היה. וסימנים שמנו חכמים להכיר בין בהמה לחיה בשאר חיות נאמרו חוץ משור הבר. ואין הלכה כרבי יוסי.

כלב מין חיה - נפקא מינה לכותב כל חיה שברשותו לאחר, או למקדיש כל חיה שברשותו.

ר' מאיר אומר מין בהמה - ואין הלכה כרבי מאיר.

ערוד. חמור הבר.

ואדם מותר עם כולם. דכתיב (דברים כב) "לא תחרוש בשור ובחמור", אבל אתה חורש באדם ושור, באדם וחמור.

שור בר שור הגדל במדבר - הוא מין בהמה ואינו כלאיים אם השור הביתי. ורבי יוסי אומר: ששור הבר הוא מין חיה ולכן הוא כלאיים עם השור הביתי*. קלב - הוא מין חיה ונפקא מיניה שאם אדם מוכר לאחר כל חיה שברשותו, מכר לו גם את הכלב. רבי מאיר שחולק אומר: כלב הוא מין בהמה ואין הלכה כרבי יוסי בעניין שור הבר ולא כרבי מאיר לעניין הכלב. חזיר - הוא מין בהמה והוא כלאיים עם חזיר הבר. ערוז חמור הבר - הוא מין חיה והוא כלאיים עם החמור הביתי. הפיל והקוף אף הקוף שנמצא תמיד במקום ישוב - הרי הם מין חיה. ואדם מותר עם כלם עם בהמה וחיה וכל בעל חי אחר למשוד; משא בעגלה ולחרוש עימם ולהנהיג שלא אסרה תורה אלא בשור וחמור יחדו וכיוצא בהם, אבל לא באדם ובשור, או באדם וחמור.

*יש מפרשים שהלכה זו נשנתה כאן דרך אגב ולא דווקא לעניין כלאיים, אלא לעניין דינין נוספים הנוהגים בחיה ואינם נוהגים בבהמה וכן להיפך, כגון לגבי חלב, שחלב בהמה אסור ואילו חלב חיה מותר.

[להצטרפות לקבוצת 2 משניות ליום לחץ](#)

[אתר ללימוד משניות ואמירת תהילים לפי שם הנפטר/ת \(קריאה/שמיעה\)](#)